

NITTEDAL ROTARYKLUBB

Månedsbrev for april 2015

*Redaksjon: Adolf Trondsen, Birger Bulukin,
Thomas Fearnley, Knut Lunde, Torgeir
Stensli, Kjersti G. Hasle*

Fra presidenten

Fra presidenten

Så var nok en måned omme, april med påske og vår i Nittedal. Møteprogrammet var fint, med god balanse mellom bidrag fra eksterne og interne foredragsholdere. Krokusen blomstret villig på Likollen, men presidenten skulket et møte for å oppleve varme og blomstring i Washington DC (for øvrig et sted der presidenter lett føler seg hjemme!) Som dere ser var det litt av hvert pent å se på der borte.

Styret møtes den 13 mai for blant annet å planlegge neste Rotary-år. Inneværende år går mot slutten med forrykende fart.

Fortsatt god vår!

Eivind

Rotarymøte 9. april 2015

President Eivind åpnet møtet og ønsket kveldens foredragsholder biskop emeritus Laila Riksåsen Dahl spesielt velkommen. Kjersti, Per og Knut Sveen takket for blomsterhilsener de hadde fått til sine store dager.

Det ble opplyst at Nittedal Ungdomskole ønsket oss tilbake etter den tilstillingen vi hadde der.

Ragnar stilte spørsmålet hvor mye arbeid skal vi legge i vår hjemmeside. Rotary har laget en standart for en hjemmeside. Det ble foreslått at vi snakker mer om vår hjemmeside, på et senere møte.

Berit gav en kort presentasjon av Laila Riksåsen Dahl. Før hun ble biskop hadde hun vært kateket og prest i Nittedal.

Hun var glad for å være på møte med oss. For nettopp denne dagen begynte kirkemøtet, hvor hun hadde deltatt 17 ganger på rad. Kristendommen har i tusen år preget det offentlige liv, og har vært statens religionsvesen til for tre år siden. En biskop er en åndelig leder for en religion. Den Norske kirke har 1000 -1200 prester, som biskopene er foresatte for. I tillegg har kirken ca. 8000 tilsatte.

Hun ble utnevnt som biskop i Tunsberg Bispedømme 20. september 2002. Hun er den andre kvinnelige biskopen, den første var Rosemarie Køhn som vart utnevnt for 10 år siden. Hun ble vel mottatt i Tønsberg, og følte kjærlighet til Norges eldste levende by. Hun ble preget av oppgavene. En stor del av arbeidet var å reise rundt, for å bli kjent og oppmuntre. Årsrapporten peker ut kursen for arbeidet i kirken, og det å være åndelig leder i kirkens liv. På kirkemøtet i 2006 var hun en av to som gav til kjenne at hun hadde skiftet syn på homofile partners mulighet til å ha vigslet tjeneste i Den Norske Kirke. Det standpunktet hun nå tok fikk mange i kirken til å mene at hun nå ville gå fortapt, men de lovet å be for henne. Homofilis spørsmålet rir kirken som en mare den dag i dag.

Hun fortalte at det er forskjellige veier til prestatjenesten. Hun hadde ordinert 35 prester i sin tid som biskop. Personalkonflikter som oppstår er vanskelig å løse. I overgrepssaker er det ofte ord mot ord. Selv om arbeidet er krevende, syntes hun det var vanskelig å slutte. Hun så nå frem til å være vikarprest og gledet seg over at det nå skal bygges arbeidskirke på Rotnes.

Presidentens sluttord: « Oppgaven i livet er ikke å forutse fremtiden, men å gjøre det mulig.»

Referent: Adolf

Rotarymøte 16. april 2015

Møte ble ledet av visepresident Berit. Hun opplyste at klubben ville prøve å fortsette samarbeide med Bjertnes videregående skole. Øyvind Bråten fortalte at mye av programmet for høsten var på plass.

Kveldens foredrag/ presentasjon var ved Kjersti Gullvåg Hasle som gav oss "Glimt fra mitt liv".

Kjersti er oppvokst på Løkken i Meldal kommune og bodde der til hun var 19 år og ferdig med artium på engelsklinja ved Orkdal off. Landsgymnas.

I hjemmet hennes var det sang og musikk, og hele familien lærte seg og ble glad i folkedans. Moren spilte piano og faren fiolin.

Hovedinteressene var litteratur, kunsthistorie og folkedans. Hun skrev to særoppgaver om gotisk kunst og vevkunst. Hun kjente til mange internasjonale og norske malere. Hun skilte seg ut fra sine medelever, og ble oppfordret til å søke Statens Håndverks- og Kunstindustriskole pga sine evner og interesser. Hun studerte der i fire år fra til1964. Det var en flott tid.

I Oslo bodde hun i Heimen for landsungdom sammen med jente og gutter. I samme huset holdt Bygdeungdomslaget til, og der ble arrangert kurs i mange ulike typer folkedans.

Det var ikke like til å få jobb for en designer i Norge. Kjersti hadde interesse for undervisning, og fortsatte derfor utdannelsen på Statens Lærerhøyskole i forming og ble i etterkant ansatt som formingslærer ved Ris ungdomsskole i Oslo.

Kjersti giftet seg i 1967, flyttet til Harestua og bodde der 1970-75. To barn Hulda og Skule kom til. Det ble etter hvert noe undervisning på Harestua skole, velforeningsarbeid og mye folkedans. Hun var med å starte Furuleiken Spell og danselag, ble leder for dette, og holdt dansekurs for barn og ungdom omkring i distriktet (også i Nittedal). Hun flyttet tilbake til Oslo og var formingslærer på Grefsen skole i noen år. Tok samtidig videreutdanning med grunnfag i tekstilforming og musikk. Det var flott og få med seg, men hardt arbeid ved siden av jobb og barn.

Kjersti sluttet etter hvert med skole, og tok jobb som grafisk formgiver ved Senter for Industriforskning SI, og ble der i 11 år. Hun likte arbeidet veldig godt, og trodde hun skulle bli der til pensjonsalderen.

Kjersti giftet seg på nytt i 1987 med Arne Olav, flyttet til Nittedal i 89, og Åse Marie ble født i 1990.

Hun hadde hatt permisjon fra SI, men sammenslåing med SINTEF ga uro i organisasjonen, og Kjersti valgte å søke seg tilbake til undervisningen. Det ble undervisning bl.a. på Bjernes, men tok også grunnfag i engelsk det året hun ble 50. Hun underviste en tid på Voksentoppen spesialskole for astmatiske og allergiske barn, men ble hentet til Nittedal for å undervise utlendinger i norsk med samfunnsfag. Hun tok selv norsk som andrespråk ved universitetet

ved siden av. Hun arbeidet med denne Voksenskolen i full stilling i 11 år. Arbeidet var utrolig interessant og givende. Hun følte at hele verden kom til henne, og elevene fikk skolen som sitt annet hjem.

Nittedalspolitikerne ønsket å redusere kostnadene, og la ned skolen. Kjersti fortsatt med undervisning på Nittedal ungdomsskole, men ble etter ganske kort tid tilbudt stilling som formingslærer ved Hagen skole. Der ble det for mange elever, for mange oppgaver og det var uvanlig uro på skolen. Som vi kjenner til ble det en overgrepssak med dom av en lærer på Hagen skole.

Det siste året på Hagen ble arbeidsomt og Kjersti ble utslitt, og etter hvert sykmeldt før hun gikk av med AFP.

Kjersti var med å starte Nitelva rotaryklubb i 1998, og ble president der allerede etter et drøyt halvår. Hun fulgte over til vår klubb da Nitelva RK ble nedlagt. Etter noen års opphold fra rotary har hun gledeligvis kommet tilbake som et inspirerende og aktivt medlem. Hun har vært leder for Nordre Nittedal Pensjonistforening fra 2007, og vært med i styre i Foreningen mot Stoffmisbruk i 10 år.

Til slutt en oppsummering stikkordsmessig av interessene og aktivitetene som pensjonist:

Folkedans, seniordans, friluftsliv, lage bilder, tegning, foto, håndarbeid av forskjellig slag. I det senere har hun tatt kurs i tredreiing, treskjæring, filigransarbeider i sølv, slipe smykkesten og lage smykkeinnfatninger. Ellers er hun en ivrig leser, og ønsker å perfektionere språkene, og lære noen nye.

”Dessuten er jeg et familiemenneske, med mann og tre barn, ei svigerdatter og to barnebarn. Sønnen med fam. bor i Nederland. Mor (95) bor i Meldal, og setter stor pris på besøk.

«Kjede meg er det siste jeg skal gjøre.»

Kjersti.

Referent Knut L.

Rotarymøte 23. april 2015

Presidenten åpnet møtet og gratulerte Sverre Morken med de 70 år. Liv som fylte 75 år denne dagen ble overrakt blomster og vi sang bursdagsangen for henne. Øyvind Bråthen opplyste at det vil bli flere interessante foredrag til høsten, men at fremdeles er rom til flere. Det arbeides med nye vedtekter og ny hjemmeside for klubben.

Gro presenterte kveldens foredragsholder Hanna Grønnestad. Hanne ble ferdig sykepleier i 1990. Hun har i tillegg to videreutdannelser i kreftomsorg og geriatri. Hun har arbeidet på kreftavdelingen på Ullevål Sykehus, og som kreftsykepleier i Nittedal kommune. Hun avsluttet sin karriere ved Lindrende Enhet på Skedsmotun. Hun sier: «Jeg startet med

cellegiftkurer som gav håp i behandlingen, og avsluttet med omsorg ved livets slutt.»

Hanna har alltid hatt ønske om å arbeide utenlands. Som pensjonist fikk hun kontakt med Normisjon, som fra 2001 har hatt oppdrag i Uganda. Dette er en av verdens fattigste land, hvor ca. 37% av befolkningen lever av 1,25 dollar pr. dag.

I februar 2013 reiste hun med Forum Uganda (FU), en medlemsforening i Normisjon som drives av pensjonisten Rune Gustavsen. Foreningen har ingen fast ansatte, alt arbeide utføres på frivillig basis. Pengene som brukes av Forum Uganda kommer inn som gaver. Det kan variere mellom kr 200.000 til kr 300.000 hvert år. Seniorene som reiser betaler alt selv.

Hun fortalte at de måtte reise 10 timer med bil fra flyplassen før de var fremme i SOROTI, byen de skulle arbeide. Her viste hun bilder fra stedet. De fikk bo i kirkens gjestehus med en enkel standard. Det var myggnetting rundt senga, kald dusj, noen ganger vann og noen ganger lys. Hun følte det var ok. De var med på å åpne et jenteinternat. Skolegang er viktig for jenter i alderen 13 til 18 år. Skolen har plass til 80 jenter. Det koster kr 1200 i året pluss skoleuniform.

De hadde med fra Norge tøy, toalettartikler og skrivesaker. Åpningen av internatet skulle skje kl. 1000, men kom først i gang kl 1230. De sier: «Dere har klokken, vi har tiden.» Ett annet sted hvor FU har bygget en skole med internat, der var det ikke tilgang på strøm. Der har de

skaffet solsellepanel til å skaffe strøm til nettbrett og PC slik at de nå kan bruke internett. Dette er et treårig prosjekt som sikrer lærerne lønn i denne tiden.

Hun fikk også delta i en kvinnekongress hvor det var samlet 120 kvinner. Det var mye sang og dans som gir uttrykk for glede og takknemlighet. Ingen kvinner talte, det var det bare prester som var tilstede som gjorde. Hun fikk også besøke et kvinnefengsel med ca. 40 kvinner. Deres gaveønsker var sukker og såpe.

Hun forlot nå gruppen og begynte sitt arbeid på en institusjon for nyfødte barn. Det ble drevet av en Nederlands dame, som hadde startet dette stedet i 2001. Et hjem for barn av Aids mødre. Det er nå en nedgang av Hiv hos gravide kvinner, men likevel dør mange kvinner under fødselen. Det blir født 7 barn pr. kvinne. Så mange barnefødsler gir stor dødelighet. Ca. to millioner barn er foreldreløse i Uganda. Hivsmitten sprer seg fra mor til barn under fødselen. Barna må følges opp med injeksjoner like etter fødselen før Hiv har rukket å infisere cellene i kroppen og startet sin reproduksjon.

Hun arbeidet med stell av barna, injeksjon, bleiebretting, vasking av tøy i vaskefat osv. Hun arbeidet i to skift. Fra kl. 0700 til kl. 1500 og fra kl. 1500 til kl. 2100, da ble portene stengt og vakhundene ble sluppet løs.

Barna kunne være på sentret i ca. tre måneder. Da måtte familien overta, det kunne være bestemødre eller andre slektninger. Barna fikk godt stell og næringsrik mat med de var på sentret. Når de riste ut fikk familien noe hjelp. Det

kunne være en geit eller ei ku, et tre eller såkorn og grøtmel til barnet for et år.

Alt var vel tilrettelagt, med midler fra kommunen og fra Nederland. Stedet gav arbeid for flere kvinner. Vaktene var slitsomme med mye støy og gråting av ca. 20 barn. Kvinnene som arbeidet full stilling tjente ca. kr. 240,- pr. måned inkludert lunsj.

Malaria er den sykdommen som de fleste mennesker i Afrika nå dør av. 75% av disse som dør er barn. De leverte ut malariamedisin, men det var et problem med å hente medisinen og ta den til riktig tid, når de forlot sentret. Det er i dag ingen vaksiner mot malaria. Under foredraget viste hun en rekke bilder som utfylte foredraget.

Referent. Adolf Trondsen

Rotarymøte 30. april 2015

Det var mange rotaryanere og ledsagere til stede denne torsdagen. Vi hadde også en gjest fra Skedsmokorset Rotaryklubb. Programholder var Birger William Næss, med "Erfaringer og perspektiv på skole." Birger ble introdusert av Berit, som kunne fortelle at han er opptatt av musikk-skole,

ten-sing, opera-kafe og Kirkestuas venner bl.a., og at han spiller kontrabass. Arbeidsplassen gjennom 40 år har vært Møllergata skole, som han pensjonerer seg fra i juni d.å. Møllergata skole var en av fire allmueskoler, tatt i bruk i 1827, og er den eldste skolen oppført av Oslo kommune. Skolen blir også kalt "Norges første moderne folkeskole". Lov om folkeskole kom i 1861.

Birger som er fra Gildeskål i Nordland, kom til Nittedal i 1965. Han ønsket å begynne med at vi sammen sang "No livnar det i lundar", av Elias Blix.

Birger kalte Møllergata skole for en "syngende skole". Det betyr at de legger stor vekt på sang og musikk i undervisningen og skolehverdagen. Det blir naturlig at elevene synger, slik som vi er vant til fra skoletida vår i "gamle dager". Så orienterte han godt om Opplæringslova, paragraf 1. Der står det bl.a. mye om hva vi vil med skolen i dag, som å ---"opne dører mot verda og framtida." Han tegnet opp en trekant der en av sidene omfattet **kunnskap og innsikt**, en annen side **skaperglede og utforskertrang**, og den tredje **verdier og forankring**.

Birger viste også til resultater fra PISA, som er et program for internasjonal vurdering, der OECD står bak. Elevene blir prøvd bl.a. i matte, lesing/leseforståelse og naturfag. Undersøkelsen viste at norske jenter er flinkere i lesing/leseforståelse enn norske gutter. Finske elever har jevnt over bedre resultater enn norske.

Men hva betyr mest for elevene?
Undersøkelser viser at det er læreren.

Birger nevnte at mye kjærlighet og omsorg er avgjørende i et barns liv, spesielt i de tre første årene. Det er skremmende at 10% av elevene i en OECD-rapport sier at skolen var bortkastet. Alt for mange elever blir ikke tatt nok vare på, får ikke den oppmerksomheten og omsorgen de gjerne skulle hatt.

Ja, skole og undervisning er et emne som opptar de fleste, og som alle har en mening om, men det ble liten tid til spørsmål eller kommentarer denne gangen.

Ref. Kjersti